
504

Besluit van 18 april 1994 tot wijziging van het Besluit schadefonds geweldsmisdrijven

---

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie, van 17 januari 1994, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht, nr. 421707/94/6,

Gelet op de artikelen 4, tweede lid, 11, 12 en 22 van de Wet schadefonds geweldsmisdrijven;

De Raad van State gehoord (advies van 22 maart 1994, no. W03.94.0032)

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie, van 8 april 1994, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht, nr. 433510/94/6;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit schadefonds geweldsmisdrijven¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel a, wordt «f 25 000» vervangen door: f 50 000.

2. In het eerste lid, onderdeel b, wordt «f 10 000» vervangen door: f 20 000.

3. Het tweede lid komt te luiden:

2. Onder vermogensschade wordt mede begrepen: de kosten van lijkbezorging, indien het slachtoffer is komen te overlijden ten gevolge van het misdrijf.

B

Artikel 3 vervalt.

C

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt «De commissie» vervangen door: De meervoudige kamer van de commissie.

2. Aan artikel 4 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende als volgt:

4. Bij belet of ontstentenis van een lid van een enkelvoudige kamer wordt deze door een ander lid van de commissie vervangen.

D

Artikel 5 vervalt.

E

Artikel 6 komt te luiden:

Artikel 6

1. De meervoudige kamer van de commissie houdt ten minste drie vergaderingen per jaar; zij beslist bij meerderheid van stemmen.

2. De beslissing tot het al dan niet toekennen van een uitkering wordt genomen door de enkelvoudige kamer indien:

a. het een verzoek betreft dat door haar in behandeling is genomen, en zij de zaak niet naar de meervoudige kamer heeft verwezen;

b. het een verzoek betreft dat door de meervoudige kamer naar haar is verwezen.

3. In alle gevallen kan een beslissing tot het al dan niet toekennen van een voorlopige uitkering door de enkelvoudige kamer worden genomen.

F

Artikel 7 komt te luiden:

Artikel 7

De commissie geeft richtlijnen betreffende de werkzaamheden van de meervoudige kamer en de enkelvoudige kamers, alsmede van de secretaris.

G

Artikel 8 vervalt.

H

Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

1. De tweede volzin van het eerste lid komt te luiden: Hij wordt daartoe bijgestaan door ambtenaren, die door Onze Minister zijn aangewezen.

2. In het tweede lid wordt «de commissies» vervangen door: de meervoudige kamer van de commissie.

I

In het eerste lid van artikel 10 wordt «Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven» vervangen door: Wet schadefonds geweldsmisdrijven.

J

Artikel 11 vervalt.

K

In artikel 12 vervallen de woorden: «of een subcommissie».

ARTIKEL II

1. Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip en werkt terug tot en met 1 januari 1994.

2. Artikel I, onderdeel A, nummers 1 en 2, vindt voor het eerst toepassing met betrekking tot feiten die na 1 januari 1994 zijn voorgevallen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 18 april 1994

Beatrix

De Minister van Justitie,
A. Kosto

Uitgegeven de *veertiende* juli 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto

¹ Stb. 1975, 492

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vijfde lid jo. vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

De hier voorziene wijzigingen van het Besluit schadefonds geweldsmisdrijven houden verband met twee wetten: de Wet tot wijziging van enige artikelen van de Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven (Stb. 1993, 167) en de Wet tot aanvulling van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering, de Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven en andere wetten met voorzieningen ten behoeve van slachtoffers van strafbare feiten (Stb. 1993, 29) (Wet Terwee), met name artikel VII daarvan, waarbij eveneens enige wijzigingen van de Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven zijn voorzien. De bij deze wetten voorziene wijzigingen van de Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven, met name de instelling van een meervoudige kamer en een of meerdere enkelvoudige kamers, zoals voorzien door de wijziging van artikel 8 van die wet, noopten tot een aantal aanpassingen van het Besluit schadefonds geweldsmisdrijven¹. De redenen voor bovengenoemde wetswijzigingen zijn aan de orde gekomen tijdens de parlementaire behandeling van bovengenoemde wetten, waarnaar ik mij verwijzing veroorloof. Ik zal hier derhalve volstaan met een artikelsgewijze toelichting op de wijzigingen van het Besluit schadefonds geweldsmisdrijven.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Onderdeel A

Dit onderdeel strekt tot verhoging van de bedragen, die ten hoogste uit het fonds kunnen worden uitgekeerd. Tijdens de parlementaire behandeling van de wet van 23 december 1992 tot aanvulling van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering, de Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven en andere wetten met voorzieningen ten behoeve van slachtoffers van strafbare feiten (Stb. 1993, 29, Wet Terwee), heb ik de verhoging van deze bedragen – tengevolge van de wettelijke indexering – reeds aangekondigd. Destijds (oktober 1990) heb ik een verhoging tot respectievelijk f 40 000 en f 15 000 in het vooruitzicht gesteld². Dat hier wordt voorgesteld de bedragen tot respectievelijk f 50 000 en f 20 000 te verhogen houdt verband met het tijdsverloop tussen die toezegging en de inwerkingtreding van deze regeling. Hierbij zij opgemerkt dat de verhoging van de maximaal uit te keren bedragen eerst van toepassing is op verzoeken die na de datum van inwerkingtreding van dit besluit door de commissie in behandeling worden genomen. De wijziging van het derde lid is van technische aard: de gebruikte terminologie is in overeenstemming gebracht met die van de Wet op de lijkbezorging, terwijl door de aanvulling «ten gevolge van het misdrijf» duidelijk is gesteld dat de kosten van de lijkbezorging uiteraard slechts voor vergoeding door het fonds in aanmerking komen indien het overlijden is veroorzaakt door het misdrijf dat het slachtoffer (of diens nabestaanden) noopte zich tot het fonds te wenden.

Onderdeel B

Het vervallen van artikel 3 houdt verband met het vervallen van de delegatiegrondslag daarvoor. Bij artikel VII van de Wet Terwee is immers artikel 4, derde lid, van de Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven komen te vervallen. Het betrof hier de mogelijkheid om een minimumbedrag te bepalen, waaronder geen uitkering uit het fonds wordt gedaan. In de praktijk bleek deze bepaling een dode letter, omdat het

¹ TK 1991–1992, 22 464, nr. 3 en nr. 5

² TK, 1990–1991, 21 345, nr. 3, p. 27 en nr. 5, p. 20

bedrag dat uit het fonds wordt toegekend altijd hoger is dan het in artikel 3 genoemde bedrag van f 250.

Onderdeel C

De wijzigingen van artikel 4 houden verband met het instellen van een meervoudige kamer en een of meerdere enkelvoudige kamers. Het vierde lid is toegevoegd teneinde te voorzien in de situatie van ziekte of een anderszins veroorzaakte langdurige afwezigheid van het lid van de enkelvoudige kamer.

Onderdeel D

De mogelijkheid tot het instellen van sub-commissies is komen te vervallen. De verwachting is dat door het instellen van de enkelvoudige kamer in de praktijk geen behoefte bestaat aan verdere opdeling van de werkzaamheden.

Onderdeel E

Het nieuwe artikel 6 regelt de werkwijze van de meervoudige en enkelvoudige kamer. Deze nieuwe werkwijze werd reeds beschreven in de memorie van toelichting op de wijzigingswet van de Wet schadefonds geweldsmisdrijven; eenvoudige zaken worden door de enkelvoudige kamer in behandeling genomen; complexere zaken door de meervoudige kamer. In beginsel beslist de kamer die het verzoek in behandeling heeft genomen over het al dan niet toekennen van een uitkering. Dit is slechts anders indien hangende de procedure de zaak naar een andere kamer verwezen wordt, conform het bepaalde in artikel 8, vierde lid, van de Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven. In dat geval wordt de beslissing uiteraard genomen door de kamer waarnaar de zaak is verwezen. Het derde lid van artikel 6 bepaalt uitdrukkelijk dat de enkelvoudige kamer in alle zaken, dus ook de zaken die niet door haar (zullen) worden behandeld, een voorlopige uitkering kan toekennen. Alhoewel deze bevoegdheid rechtstreeks voortvloeit uit de wet, lijkt het dienstig om eventuele misverstanden hieromtrent door deze bepaling te voorkomen. In de praktijk zal het zo zijn dat in het grootste deel van de gevallen een voorlopige uitkering door de enkelvoudige kamer zal worden toegekend, omdat zij hier sneller in kan voorzien.

Onderdeel F

Er is voor een nieuwe formulering van artikel 7 gekozen, nu in de praktijk geen gebruik is gemaakt van de door dit artikel geboden mogelijkheid om een reglement vast te stellen. De huidige formulering biedt de commissie de mogelijkheid om een nadere regeling van de werkzaamheden bij richtlijn vast te stellen.

Onderdeel G

Artikel 8 is komen te vervallen nu in de praktijk is gebleken dat een inroostering conform dit artikel niet in alle gevallen bereikt kon worden, gelet op het grote aantal zaken dat per zitting van de commissie moest worden afgedaan.

Onderdelen H tot en met K

De onderdelen H tot en met K bevatten slechts wijzigingen van technische aard: waar van toepassing wordt «de commissie» vervangen door de meervoudige kamer van de commissie. Onderdeel I voorziet in

wijziging van de verwijzing naar de Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven, nu de citeertitel van deze wet door artikel VII, onderdeel F, van de Wet Terwee is gewijzigd. Ten aanzien van onderdeel J kan nog worden opgemerkt dat de rechtspositie van het (bezoldigde) lid van de enkelvoudige kamer in een apart koninklijk besluit zal worden geregeld; naar aanleiding van het advies van de Raad van State is de regeling van artikel 11 in dat besluit opgenomen.

Artikel II

Het ligt in mijn bedoeling om dit besluit tegelijkertijd in werking te laten treden met de hierboven meermaals genoemde wetten, voor zover zij betrekking hebben op de Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven. In verband hiermee zal de inwerkingtredingsdatum bij nader koninklijk besluit worden geregeld. Mocht het niet mogelijk blijken om deze datum voor 1 januari 1994 te laten vallen, dan zal het besluit terugwerken tot die datum. Dit houdt verband met de gewenste start van de feitelijke werkzaamheden van de enkelvoudige kamer per die datum. Voor wat betreft de verhoging van de maximaal uit te keren bedragen is in overleg met de commissie besloten om die plaats te laten vinden vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van dit koninklijk besluit; dit heeft dus als consequentie dat die hogere bedragen eerst kunnen worden uitgekeerd indien het misdrijf ter zake waarvan schadevergoeding wordt verzocht na de inwerkingtredingsdatum heeft plaatsgevonden. Ditzelfde zal overigens gelden ten aanzien van de verlenging van de ontvankelijkheidstermijn van zes maanden na het misdrijf tot drie jaar na die datum, die door de wijziging van artikel 7 van de Wet tot stand is gekomen.

Financiële consequenties

De financiële consequenties van het instellen van een meervoudige en enkelvoudige kamer bij de commissie zijn reeds aangegeven bij de behandeling van de Wet tot wijziging van enige artikelen van de Wet voorlopige regeling schadefonds geweldsmisdrijven. Voor wat betreft de verhoging van de maximaal door het fonds uit te keren bedragen kan thans, zoals ook is aangegeven in de notitie slachtofferbeleid die begin dit jaar aan de Tweede Kamer is gezonden (Tweede Kamer, vergaderjaar 1992-1993, 23 000, nr. 2), moeilijk worden overzien tot welke financiële consequenties dit zal leiden. De problematiek van de financiële consequenties zal worden meegenomen in het project ter uitvoering van de Wet Terwee; daarin zal worden gezien of, en zo ja, op welke wijze, het mogelijk is om tot een limitering van de uitgaven van het Schadefonds te komen.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin